

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 169

Joi,

26 iulie

1990

4 pagini

1 leu

Adevăr și putere

Societății democratice în fapt li sînt indispensabile, și trebuie să i se asigure, mijloacele și instrumentele politice și social-economice cu care să controleze pas cu pas puterea. Numai așa cea democrație va îngădui nașterea și consolidarea a ceea ce politologii numesc unanim societatea civilă, societatea democratică viabilă prin deplina libertate a inițiativei cetățeanului. Vigilența aceasta este strict necesară, căci, o știm încă de la Oxenstierna, „ambitia fiecărui om se umflă pe măsură ce-i crește puterea” ca să nu mai pomenim spusa glumeață a aceluși exotic personaj din istoria noastră, autodidactul înțelept Șilibi Moise: „Cînd puterea are dreptate, dreptatea nu are putere”. Ca să prevenim această... umflare periculoasă, trebuie să fim în posesia adevărului, să cunoaștem căci, vorba englezească „cunoașterea este (ea însăși) putere”.

EDITORIALUL ZILEI

Iată de ce avem nevoie de cît mai multe mijloace de informare, cît mai diverse, de abordări ale adevărului din toate unghiurile, de sub toate corurile și suprafețele de lumină și umbră posibile; iată de ce neasigurarea condițiilor de diversificare a informației, stăvilirea fluxului acesteia — indiferent de motiv sau argumentare — trebuie considerate un atentat la un drept inalienabil al societății civile, al omului. Critica socială trebuie instaurată și socotită, la toate nivelurile și indiferent de sursa emitentă, necesară ca aerul. Altfel ar fi să credem că puterea are ceva de ascuns și nu vrem să credem nici o clipă astfel... A-ți permite să ascunzi, să oferi numai firimituri de adevăr înseamnă a da dovadă de aroganță („aroganța puterii”) și trufie („trufia atotputerii”).

Să nu uităm fundătura în care au ajuns acei despre care omul politic, scriitorul și savantul Jean Jacques Servan — Schreiber scria că „... sînt pe punctul de a înlocui politica tunului cu diplomația aroganței”... Așadar, e dreptul nostru să știm. Totul. Totul despre guvernare. Totul despre viitor.

TRIBUNA

Recital Tudor Gheorghe

Sîmbătă, 28 iulie, ora 19, în sala Casei de Cultură a Sindicatelor din Sibiu, marile trubadur Tudor Gheorghe, a cărui lăută a fost interzisă din anul 1987 și pînă la Revoluția din decembrie 1989, va putea fi întâlnit în cadrul unui recital de „Cîntece interzise”.

Reacție la o neînțeleasă... reacție

Adevărul — mai presus de toate!

Sîmbătă, 23 decembrie 1989 — zi memorabilă pentru istoria presei sibiene — a apărut, prin devoțiunea, tenacitatea și, de ce nu, riscul ziaristilor și tipografilor, primul număr al ziarului TRIBUNA din Sibiu, serie nouă.

Scriam, la timpul respectiv, că rafalele de armă n-au conținut toată noaptea, trăgîndu-se repetate focuri de armă și asupra Poligrafiei. Fîrește, potrivit realității, n-am omis să consemnăm că „ostășii, bravii noștri ostasi, continuă să aplece, cu bărbăție, noua libertate și demnitate a țării”. Cea mai bună dovadă că așa stăteau lucrurile era și faptul că Poligrafia Sibiu — locul nostru de muncă — era păzită de o gardă pusă la dispoziția noastră cu multă solitudine, de col. Marcel Pumnea, de la U.M. 01606.

Apoi, în zilele următoare, redactorii ziarului nostru au relatat, pe larg, actele de eroism și sacrificiu ale ostășilor și cadrelor militare din Garnizoana Sibiu, dovedite în punctele cele mai „fierbinți” și mai periculoase ale Revoluției sibiene. Cum de altfel, și în lunile ianuarie, februarie ș.a., pe baza documentării riguroase și investigațiilor făcute, ziaristii TRIBUNEI au reflectat, pe larg, momentele esențiale ale modului cum unitățile militare din Sibiu au acționat, în

diferite operațiuni și misiuni de luptă, pentru înfringerea ultimilor opozanți ai vechiului regim dictatorial...

Totodată, ziarul nostru a ajutat, în acele zile fierbinți, cadrele și elevii de la U.M. 01606 (Școala de transmisuni) la editarea unei foi volante sub titlul — el însuși un simbol — „Apărătorii poporului”.

În „Declarația de principii”, publicată în 6 ianuarie 1990, sub titlul: „TRIBUNA către cititorii săi”, colectivul redacțional, precizînd, în sinteză, profilul și programul ziarului nostru, a subliniat angajamentul solemn al tuturor gazetarilor TRIBUNEI de a promova, cu înaltă probitate profesională, ADEVĂRUL, grija lor de căpătîi fiind reflectarea, cu maximă corectitudine și onestitate, a tot ceea ce presupune ADEVĂRUL FUNDAMENTAL despre starea politică, socială, economică și culturală a țării și județului Sibiu.

Redactarea acestui detaliat expozeu mi-a fost inspirată și dictată de identificarea unei stări neconforme cu realitatea, vizavi de unele reacții, surprinzător de subiective, provenite în special din rîndul cadrelor militare și constatate de noi sau semnalate nouă, față

(continuare în pag. a III-a)

Lucian JIMAN

În atenția taximetristilor particulari!

Începînd cu data de astăzi Administrația Financiară a Municipiului Sibiu eliberează (zilnic între orele 8—12 camera 3) „PERMIS FISCAL” celor care au achitat impozitul forfetar pe trimestrul III 1990, pentru activitatea de taximetrist particular.

Cei care exercită activitatea de mai sus fără acest act sînt considerați evazionști. (Sanctiunile prevăzute de Decretul 54/1990 pentru aceste acțiuni sînt amenda de la 5 000 la 10 000 lei sau închisoare de la 6 luni la 1 an).

Probleme la Alma

Asanare și privatizare

Ne aflăm în plină campanie de recoltare a cerealelor păioase și a finurilor. Fîrește ar fi fost ca problemele agriculturii să fie soluționate pînă la această dată. Lucrurile stau însă cu totul altfel. În agricultura județului nostru continuă să se manifeste mari nemulțumiri. În tot mai multe cooperative țărani nu mai acceptă statutul de „io-bagi” pe moșia G.A.P.-ului. Au trudit prea mult pentru a mai accepta ca să nu poată beneficia de roadele muncii lor. Acești trudituri ai ogoarelor au dreptul, conferit de Revoluție, de a-și hotărî singuri soarta. Cu cît mai repede, cu atît mai bine. De la nivel central se tergiversează prea mult clarificarea problemei agrare. Or, în opinia noastră, soluționarea radicală și definitivă a acesteia constituie una din prioritățile acestei perioade. Oamenii așteaptă. Pînă atunci, conflic-

(continuare în pag. a III-a)

Dumitru MANIȚIU

Ecouri la articolele publicate

„SUB ARINI”... S. O. S.!

Am citit cu respect articolul doamnei Mădălina Mușat din cotidianul „Tribuna” nr. 146 privind o serie de aspecte din parcul „Sub Arini”, la care doresc să aduc cîteva elemente suplimentare.

Fiecare mare oraș are o „emblemă” în domeniul frumuseților naturii, iar dacă este să ținem seama de aceasta, Sibiu nostru, cu siguranță, are parcul „Sub Arini” și pădurea Dumbrava. Înființarea parcului „Sub Arini” este datată la 3 XI 1856, cînd se trasează principalele alei și se plantează o gamă largă de arbori și arbuști originari din mai multe continente, fapt ce-i conferă atît caracterul de agrement, cît și de parc dendrologic. Pentru sporirea frumuseții, în 1884 se construiește o fîntînă arteziană, iar în 1888 pavilionul pentru muzică. Menționăm că cele de mai sus sînt rodul eforturilor iubitorilor de natură și frumos, constituiți în 1879 în „Societatea de infrumusețare a orașului Sibiu”. Toate acestea,

VIZITĂ

În cursul zilei de ieri, 25 iulie a.c., Sibiu l-a avut ca oaspete pe domnul Hermann Heine-mann, ministrul muncii, sănătății și problemelor sociale al landului Renania de Nord — Westphalia din R.F.G. Cu acest prilej, dl. ministru a avut convorbiri la Forumul Democratic al Germanilor din România, Episcopia Evanghelică și a vizitat căminul de la Riu Vadului — unde au fost imnate ajutoare — și Cisnădioara.

Foto: R. GUT

Cronica (nu numai) parlamentară

Evenimentul cel mai semnificativ al activității parlamentare din această săptămînă l-a constituit adoptarea legii cu articol unic, care proclamă 1 Decembrie, Ziua națională a României, hotărîre adoptată în unanimitate.

Argumentul, cit se poate de temeinic, în favoarea acestei legi a fost formulat limpede în expunerea de motive prezentată de scriitorul Romulus Vulpesco, senator din partea F.S.N. „Unirea tuturor românilor, înfăptuită la 1 Decembrie 1918 și corolarul ei, consfințirea statului național de drept, unitar, suveran, independent, indivizibil și inalienabil rămîne un eveniment crucial în istoria milenară a poporului român”. Propunerea a fost formulată tocmai în temeiul acestei hotărîri istorice a românilor din toate cele 10 provincii tradiționale, hotărîre care la Alba Iulia statua realitatea unității naționale și de stat.

Numeroși parlamentari și-au exprimat satisfacția patriotică față de adoptarea acestei decizii, ce anulează o hotărîre luată în pripă de autoritățile provizorii privind desemnarea zilei de 22 Decembrie, în cinstea revoluției anticomuniste, ca zi națională și pune, totodată, capăt controversei legate de diverse propuneri ca aceea a timșorenților care cereau această demnitate pentru ziua de 16 sau 17 decembrie.

Ordinea de zi a celor două camere este foarte încărcată în urma noilor acte normative propuse spre examinare de

guvern, cu acordul președintelui Ion Iliescu, motiv pentru care atît senatorii, cît și deputații au renunțat deocamdată la vacanță, cel puțin pînă le vor dezbate, chiar dacă ar fi să lucreze și sîmbăta și duminica.

Capul de afiș îl deține, fîrește, un proiect de lege care a fost rebotzat de senatori chiar înainte de dezbaterile lui. În noua sa formulare, ea privește „reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale”. Pînă ieri fuseseră aprobate, după ample discuții, ceva mai mult de jumătate din articolele acestui proiect de act normativ, unele dintre ele, cele mai controversate, fiind sărite în vederea unei examinări mai aprofundate în diverse forumuri parlamentare.

Acordul este deplin numai în ce privește importanța și urgența acestei legi, apreciată ca esențială pentru atît de necesara reformă economică.

Să notăm, de pildă, în legătură cu aceste controverse, faptul că senatorii au admis o intervenție a academicienilor N.N. Constantinescu, secretarul general al Asociației Generale a Economistilor din România, care a protestat în numele celor aproximativ 20 000 de economiști din țară, pentru faptul că nu au fost consultați în nici o problemă în cursul elaborării unei legi de importanță națională și a cerut ca privatizarea să constituie obiectul unei

(continuare în pag. a III-a)

cel mult de marile viituri care apar la ploile abundente!

• zona verde necesită în mare parte;

• arbori uscați, putrezii și neextrași, care prezintă mare pericol de a cădea;

• pentru refacerea zonei în fiecare primăvară se plantează puieți, însă, pînă toamna, aceștia sînt rupeți de vandați ai naturii. Rezultatul acțiunii de plantare din acest an este deplorabil, intrucît s-a făcut foarte tirziu, eu puieți deja uscați;

• starea dotărilor parcului (bănci, podețe, balustrade, pavilion pentru muzică, jocuri pentru copii etc.), este necorespunzătoare, fiind parțial degradate;

• deși este un parc în inima orașului, în care ținuta și atmosfera trebuie să fie decente, în ultima vreme au apărut — mai ales în zilele de sîrbătoare — cohorte întregi de „naturiști” în costume de baie care invadează spațiul și fac focuri;

• pășunatul este o problemă gravă, mai ales în acest

(continuare în pag. a III-a)

Ing. Vasile COTĂRLEA

„Fiecare carte românească este un luptător în mișcarea de renaștere națională a românilor din Basarabia și Bucovina“

La timpul potrivit am anunțat cititorii, și în special pe donatorii de carte, despre efectuarea transportului de carte românească în cadrul acțiunii inițiate de ziarul „Tribuna” și biblioteca „Astra”, „Cărți pentru Basarabia și Bucovina”. Cele aproximativ 15 000 de volume donate (literatură românească și universală, literatură pentru copii și tineret, carte de artă, carte tehnică de medicină, religioasă, manuale școlare și diverse periodice) au fost predate celei mai mari instituții de profil din R.S.S. Moldova — Biblioteca Națională (fostă Krupskaja) din Chișinău și care, în eurind, după cum ne-au asigurat localnicii, va purta numele Lucceafărului poeziei românești — Mihai Eminescu.

Donația noastră a fost însoțită de o listă a donatorilor, cu adresa și profesia declarate, ca primii cititori ai unei viitoare mari biblioteci de carte românească, iar pe fiecare carte am aplicat o ștampilă cu următorul conținut:

„Ziarul Tribuna” și Biblioteca „Astra” din Sibiu. Ajutor frățesc: „Cărți pentru Basarabia și Bucovina — 1990”.

Nevoia mare și acută de carte românească ce se simte aici — în procesul cu adevărat istoric și alert pe care-l străbate Basarabia, în care limba română a devenit limbă oficială de stat, s-a trecut la scrierea cu grafie latină

lui Suprem (Parlamentul): „Sintem fericiți să primim gestul dumneavoastră frățesc. Pentru noi acest lucru are o valoare extraordinară. După cum știți, am revenit la grafia latină. Procesul nu este ușor. Se simte mare nevoie de carte românească în școli, grădinițe, școli superioare, institute, școli tehnice, universități. Dar nu numai în instituțiile școlare e

Poetul VALERIU MATEI: „Înainte de a fi fost unit din punct de vedere politic, neamul românesc a fost unit prin Logos, prin forța și lumina cărții. Tipăriturile lui Coresi, „Cartea românească de învățătură” a mitropolitului Varlaam, „Psaltirea în versuri” a mitropolitului Dosoftei... au lucrat adinc în ființa spirituală a neamului, „De la Nistru pînă la Tisa”, pregătind Marea Unire de la 1918.

Astăzi, în Basarabia și nordul Bucovinei fiecare carte românească e un luptător în mișcarea de renaștere națională a românilor din Basarabia și Bucovina, o garanție a faptului că vom reuși prin forța și lumina ei să învingem întunericul Imperial și să răzbunăm somnul nostru istoric.

Slavă Ardealului, slavă Sibiului, care alături de toată Țara vin spre noi împovărați de fagurii Logosului”.

(va urma)

Nicolae ACHIM
Ion Onuc NEMES

SIBIU — CHIȘINĂU

iar Tricolorul flutură pe clădirea Parlamentului și a Consiliului de Miniștri — face din fiecare donație de acest gen un gest de adevărată renaștere națională pentru românii de aici.

Eu ocazia donației, câteva personalități ale vieții politice și culturale din R.S.S. Moldova au ținut să facă următoarele declarații:

ION ALEXANDRU ȚURCANU, secretarul Sovietu-

nevoie de carte românească. Și ceilalți basarabeni au nevoie de literatură română. Sintem siguri că astfel de acțiuni pornesc de la inimă, de la suflet, sint gesturi sfinte cu puternice amprente culturale, spirituale. Acest lucru ține de legături frățești pe care noi le-am avut dintotdeauna, indiferent unde ne-a aruncat istoria. Încă o dată vă mulțumim, dumneavoastră, sibienilor, pentru darul făcut”.

Falsa rușine

Una din marile infirmități morale ale totalitarismului ceaușist: falsa rușine. Cineva care încerca să treacă granița, „făcea țara de rușine” și era... ajutat apoi cu bastonul, cu pumnii și picioarele să nu o mai facă. Bărbații, femeia care din motive întemeiate ajungeau să-și desfășoare mariajul, făceau colectivele în care lucrau „de rușine”.

De ce era falsă și ipocrită această rușine? În primul rând pentru că declara colectiv un sentiment care nu poate fi decât individual. Rușinea nu-i... un cîntec coral pentru întinarea căruia să ne putem aduna la un loc 20—100 de persoane sau chiar... citeva milioane. Apoi, pentru că însăși atribuirea era falsă. Mai ales în ultimii ani, falsa rușine devenise un fel de etichetă blamantă ce se lipsea pe toate gesturile, actele prin care ființa umană se zbătea să se apere de degradare, de fals, să supraviețuiască. Țăranul care, pentru a nu crăpa de foame, își umplea, de pe pământul lui, o traistă cu cartofi ori cu porumb, făcea și el, sărmanul, „obștea de rușine”.

Ioan D. COMAN

Iată însă, că falsa rușine n-a pierit o dată cu lumea care a generat-o. Continuăm să ne rușinăm de tot felul. Și mai ales de părerile unora. Scăpată de înghețul dictaturii, opinia se exprimă slobodă pe stradă, la radio, în presa scrisă. Și Doamne, mulți din cei care pînă mai ieri acuzau cu vehemență cenzura, înăbușirea sau dirijarea opiniei, ar da acum oricît să-și poată pune călușul la gură. Un student vede o „soluție” în înghețarea a-nului universitar. Gata, a făcut Universitatea de rușine...

Hai deți să fim serioși și maturi. Și să reprimăm odată în noi, în afara noastră, această condamnabilă ușurință cu care ne rușinăm de fapte, gesturi, idei pe care nu le agreăm sau pe care nu le înțelegem. Cînd cineva se face de rușine, dacă se face, se face personal. În fapt, eticheta aceasta cu făcutul de rușine este o tentativă meschină de a proiecta culpa sau presupusa culpă a cuiva pe fundalul unui colectivism abstract pentru a-și amplifica gravitatea și a justifica represaliile. Deci, o practică răpăicat antidemocratică.

NOTĂ CARIA DE SUB... PLOMBĂ

Despre starea execrabilă a drumurilor publice, ziarul nostru a scris cu o tenacitate deranjabilă pentru... factorii de resort. Măsurile pentru repararea lor au fost luate cu țîrîta, precum zilnic se poate constata. Iată un caz cronic: exact sub „blocul plombă”, pe sub care se intră dinspre str. Moscova în intersecția de la hotelul „Continental”, de mai multă vreme s-a născut și-a crescut îngrijorător o gaură în asfalt. Cineva a zvrîlit o roabă de pietriș care, firească, a fost împrăștiat repede de miile de pneuri care l-au frecat... Nu trece o zi ca în respectivul loc să nu se înregistreze 2—3 coliziuni între autovehicule. De ce? Pentru că șoferii lor opresc la culoarea roșie a semaforului, în timp ce, cei ce vin din sens invers, vrînd să ocolească groapa, se ciocnesc cu mașinile staționate... Contrariați, ne punem firească întrebare: chiar nu trece nici un „șef” pe-acolo, să se convingă de această stare pe... propria-i mașină?!

Lucian JIMAN

Timp de 3 zile, la Sibiu, finala Campionatului național de aeromodele — zbor liber

Începînd de astăzi și pînă sîmbătă, pe terenul de la Aeroportul TAROM din Turnișor, pasionații aeromodelismului din Sibiu au prilejul să asiste la Finala Campionatului național de aeromodelism — zbor liber — întrecere ce reunește la start pe cei mai buni sportivi seniori și juniori din cadrul celor peste 20 asociații sportive din întreaga țară.

Printre sportivii calificați în cele două semifinale, desfășurate la Sibiu și Pitești, se numără cei de la: Gaz metan Mediaș, Metalul Salonta, Avia București, Strungul Arad, Grivița Roșie București, Tehnofrig Cluj, Aurul Brad, Petrochimistul Pitești și alții. Reprezentanța județului nostru, Gaz metan Mediaș cuprinde pe: junioara Luiza Bucăzar și pe seniorii Ioan Bucăzar și Constantin Popa, acesta din urmă multiplu campion național.

Întrecerile se vor desfășura zilnic, de la ora 9. Accesul publicului se poate face prin Turnișor.

Hie IONESCU

Trenul cu bucluc

Din gara de călători a Sibiului, zilnic, pe-aproape de miezul nopții, un tren pornește spre Mediaș, avînd cîteva vagoane cu destinația Mangalia, vagoane pe care acest tren le duce pînă la Copsa Mică unde ele se atașează acceleratului care vine de la Cluj-Napoca și pleacă spre Litoral.

Pînă aici, lucrurile par foarte simple. Te urci în tren la Sibiu, la ora 23 și ceva și, după o călătorie ce durează peste 14 ore, ajungi la Mangalia, numai bun pentru plajă. (De ce oare trenurile noastre accelerate au mers de melc?)

Așadar, ajungi în gară, în seara plecării, unde pe linia a 3-a, trenul de Mediaș așteaptă călătorii. Vagoanele pentru Mangalia se atașează — nu știm de ce? — mult mai tîrziu. Lumină puțină, beznă destulă. În sfîrșit, însoțite de ceferiști în exercițiul funcțiunii; își fac apariția și vagoanele „Litoralului”. Lumea, plictisită și enervată de prea multă așteptare, le ia cu asalt. Dar... nici un vagon nu este numărotat. Călătorii nu știu în care vagon să se urce, conform numărului înregistrat pe bilet. Întrebați, ceferiștii ridică din umeri. „Nu scriem noi pe vagoane”. Se scuza ei pe ton mai mult decît ironic. Călătorii urcă în vagoane care cum apucă. Apare și controlorul de bilete. Nici el nu cunoaște numerotarea vagoanelor. Dar încearcă să-i consoleze pe cei cu valize mari și grele și multe: „La Copsa Mică rezolvăm problema”. Adică, la Copsa Mică va începe „călătoria” călătorilor, încărcăți cu bagaje, dintr-un vagon în altul.

Și toate acestea pentru că un ceferist nu a scris cu cretă pe vagoane numerele lor de ordine. Asemenea întîmplări nedorite s-au petrecut și-n ziua de 15 iulie și-n alte zile pentru care șeful gării nu cred că trebuie să dea vina, iar, pe... acarul Păun...

S. RADU

Condamnați la risc

„Sint posesorul unui biet „Trabant”. Încă de dinainte de Revoluție n-am putut să-mi procur un gram de ulei pentru amestec de la stațiile PECO din Sibiu. Cum mă „descurec” să nu mă întrebăți. V-aș fi spus că cu ulei de... gătit, dar nici acesta nu se găsește (aproape) de leac. Ce-ar cu noi, trabantisti? De-ar, pentru că nu vreau să par egoist, vă întreb: ce au cu noi în general, fericiții posesori ai unui autoturism proprietate personală, cumpărat cu atîta trudă? Căci, dacă admit că nu se găsește vopsea auto, piese de motor sau chiar bujii, nu înțeleg și nu admit să nu se găsească piesele necesare sistemului de direcție și rulare (pivoți, bielete, bucși etc), care constituie elementul nr. 1 al siguranței traficului. Sintem, adică, mulți dintre noi condamnați, fie ca victime, fie ca autori de accidente, pentru că se știe: atîta timp cît motorul „zumzăie” omul este tentat să circule, căci vară este și concediile sint în floare. Chiar așa, vorbim de securitatea traficului dar nu facem nici minimul necesar pentru a o asigura?” (Valer Bucur, Sibiu)

Echipa de serviciu care a participat la realizarea acestui număr a fost formată din Constantin Mihalache — paginator, Parasciva Morariu și Mircea Babă — corectori, Nicolae Achim — redactor responsabil de număr și Liviu Brezae — secretar de redacție.

PRO

10,00
10,10 F
ria. 11,15
tic (relu
AURUL
moteca
Henryk
13,15
15,00 St
cii ușc
Știința
Panoram
16,05 De
tropic.
rul liter
19,05 An
nunțuri.
țuri...
animate.
lități. 20
săptămî
man-foi
TENIRE
LIEI
BURG.
21,45 F
23,00 Te
Actualită
Tele-top.

cin

SIBIU
„Dragon
tor”, ora
13,15; 15
20.

Arta:
Deerfield
11,30; 14

Tinere
ca Expi
14; 16;
ora 16
ry.”

MEDIA
gresul:
țată”, or
14; 16,30

Centra
te păra
tul”, or
14 și 16.

CISNA
aventuri
Poseidor
tul cu c
10,30; 11

DUMB
„Război
orele
19,30.

Telefo

Agent
1 11 57;
trală 3 1
de Voia
togara
Autogar
1 70 16;
C.F.R. 0
081; Sal
Dispecer
053; Ho
1 21 40;
nental;
Împăratu
1 64 90;

me

(meteor

A

Vreme
general
rul tem
Local v
și aver
Vîntul
slab p
rat din
Temp
nime v
se între
de, iar
între 2
grade.

Adevărul — mai presus de toate

(urmărire din pag. 1)

de presupusul mod eronat în care presa sibiană — iar, în acest context, și ziarul TRIBUNA — a reflectat și reflectă rolul, locul și acțiunile armatei în timpul Revoluției sibiene. În mod obiectiv nu putem să nu ne punem întrebarea: „Cum a apărut și s-a difuzat această impresie?”

Înainte de-a da răspuns acestei întrebări, în spiritul ADEVĂRULUI, trebuie să fac o precizare de fond: ARMATA ROMÂNĂ A FOST, DINTOTDEAUNA, APĂRĂTOAREA CEA MAI DE NADEJDE A INTERESELOR POPORULUI! EA A FOST, ESTE ȘI VA FI INTOTDEAUNA ALĂTURI DE POPOR. Acesta-i un adevăr AXIOMATIC, adică este aflat de evident, înțeles și nu mai trebuie să încercăm, indiferent de modalitate, a-l mai demonstra... De acest ADEVĂR este convins, credem noi, tot neamul românesc. Istoria patriei are, în susținerea acestui ADEVĂR, nenumărate exemple...

Revoluția românească din decembrie 1989 a pus armata română de pe întreg cuprinsul țării, dar mai cu seamă din unele județe, printre care și Sibiu, într-o situație nemaiîntâlnită în îndelungata sa istorie. Confrontată cu „un front de luptă bizar și fără precedent”, ea n-a abdicat, în chiar condițiile cunoscute, de la misiunea sa fundamentală: APĂRAREA ȚĂRII ȘI A POPORULUI! Această realitate este perfect valabilă și în cazul

unităților militare din Garnizoana Sibiu, care, precum se știe, au fost confruntate, în decembrie 1989, cu situații dintre cele mai complexe.

Cu toate acestea, așa cum am precizat, au apărut voci care contestă meritele armatei, confundând, în mod voit, ARMATA cu unele acțiuni ale unor cadre ale ARMATEI... Cum nu se poate mai greșit! Această stare a fost alimentată — așa spune oarecum neașteptat — de desfășurarea, timp de 7 luni, a mai multor procese în Sibiu, dar mai ales a procesului lui Nicu Ceaușescu.

În cadrul acestora, firese, au fost dezvăluite o serie de împrejurări în care unitățile militare au fost angajate pe frontul Revoluției sibiene. Cu acest prilej, unele cadre militare au fost puse în incomodă — ca să nu zic suspicioasă — postură de-a nu-și putea „motiva” rațiunea unor ordine și acțiuni proprii, care au presupus, însă, angajarea nemijlocită a unor importanți efectivi militari, cu consecințele cunoscute...

În virtutea crezului și a misiunii asumate, ziarul TRIBUNA, a relatat despre desfășurarea acestor procese, așa cum am mai precizat într-un articol anterior, EXCLUSIV pe baza documentelor la dosarul cauzei, a depozițiilor martorilor, a poziției acuzării și apărării, precum și a concluziilor instanței de judecată, evitând, cit s-a putut, opiniile proprii care, oricum, TREBUIE SĂ EXISTE, asta în intenția măr-

turistă de-a nu influența, cu nimic, desfășurarea cercetării judecătorești...

Nu pot ascunde realitatea — așa cum a reieșit, la unison și cu destulă claritate, din relațiile numeroșilor ziaristi de la alte ziare din țară, care au participat la procesul fostului prim-secretar al județului nostru — că unele cadre militare, printre care și lt. col. Dragomir Aurel, fostul comandant al Garnizoanei Sibiu și al Școlii militare de Ofițeri Activi „Nicolae Bălcescu”, confrunțați juridic cu unele fapte și poziții ale unor martori, au apărut, în fața asistenței nu cum au fost acreditați în decembrie — ca EROI ai Revoluției — ci, chiar, dimpotrivă... Or, de această nouă, nebanuită și neonorantă postură a acestora nu poate fi acuzat, în nici un caz, ziaristul, care n-a făcut altceva decât să consemneze, cât mai obiectiv posibil, cele petrecute în proces...

În virtutea aceluiași crez și misiuni asumate și din dorința fermă de-a prezenta cititorilor ADEVĂRUL, oricât de crud ar fi, despre Revoluția sibiană, ziarul TRIBUNA va continua să prezinte, în perioadă următoare, alte și alte aspecte, fapte și acțiuni din dramaticele evenimente din decembrie 1989, conștient că numai în acest mod el va contribui, realmente, la recompunerea ADEVĂRATEI ISTORII A REVOLUȚIEI, indiferent că acest demers convine sau nu cuiva...

Cronică (nu numai) parlamentară

(urmărire din pag. 1)

alte legi, opinind că strategia trecerii la economia de piață trebuie prezentată în mod clar și considerând inadmisibilă că sindicatele nu au cunoștință de un asemenea proiect.

Celelalte acte normative propuse de guvern pentru a fi dezbătute în această săptămână se referă la: aderarea României la organizația europeană de telecomunicații prin satelit „EUTEISAT” și la Convenția privind organizația internațională de telecomunicații maritime prin satelit „INMARSAT”; combaterea activităților comerciale neautorizate; regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale și al zonei contigue ale României; alocația de stat pentru copii; suspendarea temporară a vânzărilor de terenuri agricole; infierile. Este de așteptat, de asemenea, ca cele două camere să se reunească într-o nouă sedință comună, de data aceasta, pentru înființarea Grupului Interparlamentar și discutarea politicii externe a țării.

La Palatul Cotroceni a avut loc ceremonia de investire a d-lui Teofil Pop ca președinte al Curții Supreme de Justiție, după ce propunerea în acest sens a președintelui fusese validată, încă de săptămîna trecută, de Senat. În vîrstă de 59 de ani, doctor în drept și licențiat și în științe economice, dl. Teofil Pop a fost avocat, înainte de a trece, în anul 1963, în magistratură ca judecător la Judecătoria actualului sector 2 din București, de unde, peste numai 2 ani, a fost înlăturat, deoarece refuzase sistematic să admită imixtiunea politicii în judecarea unor cauze. Fiu de preot, a fost încadrat, totuși, în Ministerul Justiției, unde a fost avansat pînă la gradul de director. În guvernul provizoriu a fost ministru al Justiției. În cursul aceleiași ceremonii, a fost instalat procuror general al României dl. Gheorghe Robu, reconfirmat în această funcție tot prin decret al președintelui. La ceremonie au participat președinții celor două camere și primul ministru, flancat de titularii internelor și justiției.

Noutăți în librării

Pentru candidații la facultate librăriile sibiene pot oferi în această săptămînă „Teste de algebră pentru admiterea în învățămîntul superior” de Virgiliu Schneider și „Teste de analiză matematică pentru admiterea în învățămîntul superior” de Gheorghe-Adalbert Schneider. Economistilor, și nu numai acestora, Centrul județean de librării le oferă în ciclul „Etapă” cartea lui Marius Halmaghi „De la economia centralizată la... economia de piață”. Pentru cei cu preocupări intelectuale intense Ioan Neacșu vă propune în „Instruire și învățare” teorii, modele, strategii.

Probleme țărănești la Alma

Asanare și privatizare

(urmărire din pag. 1)

tele continuă. O asemenea stare de tensiune am întîlnit la C.A.P. Alma. Nu ajungem bine în curtea unității și sintem inconjurați de cîteva zeci de săteni. Ei vor ca orzul și grîul să fie împărțit lor, nu dus în baza de recepție. Ing. Sergiu Psenicica, director în cadrul Direcției Agricole, le explică că o pot face după ce vor plăti uimul de 13 la sută S.M.A.-ului pentru combine și vor achita plățile lucrărilor efectuate. Oamenii sînt de acord. Discuțiile purtate, nu întotdeauna pe un ton prea urban, nu se opresc aici. Se cere desființarea C.A.P.-ului și împărțirea pămîntului. Unul dintre săteni, Dan Viorel, spune: „Dacă situația era clarificată din februarie, acum n-ați fi găsit nici o palmă de pămînt nelucrată. Ce să mai vorbim de zootehnia C.A.P.-ului. E vai și amar...”

FURAJARE „INDESTULATOARE” CU... PAIE ȘI APA

Dinspre sectorul zootehnic te întîmpină un miros greu de suportat, provenit de la vițeii morți, îngropați în apropiere (care servesc drept hrană cîinilor). Situația este dramatică. Este o fermă de izolare T.B.C. care are în evidență 379 bovine, din care 148 tineret. Chiar și în această perioadă vițeii sînt hrăniți cu... paie și apă, iar din cînd și cînd cu cite o mîna de concentrate. Este, deci, explicabil de ce mortalitățile sînt atât de mari. Producția de lapte de la cele 131 vaci este și ea de neinvidiat: 4—500 litri zilnic. Comparativ cu aceasta, din sectorul particular, unde efectivul a crescut de la 80 la 140 capete, cantitatea de lapte predată la Industria Laptelui se ridică pe cele trei sate (Geacăș, Șmig și Alma) la 2000 litri zilnic. Și un caz deosebit de grav: în localitate s-au semnalat 7 cazuri de T.B.C. la oameni, probabil prin folosirea laptelui ne-

fiert provenit de la ferma C.A.P.-ului. Concluzia se impune de la sine. Direcția Agricolă va trebui să treacă urgent la asanarea acestui focar de infecție.

Cît de eficientă este activitatea acestei cooperative este reliefată și de bilanțul economic. În anul 1989 C.A.P.-ul a înregistrat pierderi de 2,7 milioane lei. În acest an a mai primit 1,9 milioane lei eredit, pentru ca la 31 mai să înregistreze peste 640 000 lei pierderi. Întrebarea care se pune: mai poate funcționa o asemenea unitate? În aceste condiții hotărîrea oamenilor de a o desființa ni se pare logică.

Nemulțumirea oamenilor din Alma mai este generată și de un alt fapt, C.A.P.-ul continuă să plătească salariile unui întreg aparat funcționaresc care, în ultimul timp, nici măcar nu se mai prezintă la lucru. Camioanele și tractorul unității sînt folosite de șoferi mai mult ca mijloace de transport particular. Nimenea nu i-a întrebăat cum își justifică consumul de motorină?

Despre starea de spirit din localitate sînt relevante spusese d-nei Feher Magdalena: „Ceaușescu n-a murit. El trăiește la noi la Alma. Este fostul președinte Lepădat Victor. Destul s-a îmbogățit pe seama noastră și a umplut portbagajele șefilor de la Sibiu. El și ai lui, pe care i-a băgat peste tot în posturile bune, s-au îmbogățit pe seama C.A.P.-ului iar noi n-am rămas decît cu munca”.

Sînt doar cîteva din problemele care îi frîntîmă pe acești locuitori. Ținînd cont de voința lor, dar și respectînd legea, organele agricole vor trebui să se implice direct în soluționarea acestor probleme. Aminarea nu va duce decît la agravarea lor. Cert rămîne un lucru. Singura soluție viabilă în cazul acestei unități credem că este asanarea sectorului zootehnic și privatizarea în totalitate a pămîntului.

La Spitalul județean — un reviriment... încă așteptat

Iată un adevăr, din păcate practic generalizat: sănătatea noastră nu este întotdeauna protejată așa cum se cuvine în unele instituții speciale constituite acestui scop.

Spre exemplificare ne oprim la secția Medicală I aparținînd Spitalului județean Sibiu. Deplasîndu-ne la fața locului am încercat să elucidăm nereguliile sesizate de cititorii noștri.

Dar ce se întîmplă aici?

Grupurile sanitare de la această secție se prezintă sub normele de funcționare admise de Sanepid. Se simte lipsa unui control periodic al instalațiilor, pentru buna lor funcționare. În marea majoritate saloanele, zugrăvite cine știe cînd, sînt îndesate cu paturi peste capacitatea spațiului aferent. Lipsite de multe ori de frigiderule necesare păstrării alimentelor în condiții normale de igienă, saloanele par date uitării de administrația spitalului. Impresia instaurării provizoratului o putem consemna și în sala de mese. Aceasta a devenit și spațiu de depozitare a diferitelor materiale precum și a unor piese de mobilier ce urmează a fi casate.

Munca medicilor din secție este umbră de multe ori de cadrele medicale cu pregătire medie, mai puțin conștiente de menirea activității lor.

Un singur loc ne-a surprins plăcut: sectorul de dializă, complet modernizat și de o

ținută tehnică și profesională ireproșabilă.

Fiind convinși că simpla consemnare a nereguliilor semnalate nu ar fi mulțumit opinia publică, am trecut la aceste „exerciții de conjugare a sănătății” alături de conducerea spitalului județean și cea a Direcției sanitare a județului.

Domnul doctor Emil Băcilă, proaspăt „uns” în funcția de director al Spitalului județean Sibiu, consideră că problemele organizatorice ale activității profesionale și de asistență medicală sînt cazuri izolate ce se pot remedia prin măsuri rapide, la nivel de medic șef de secție — soră șefă. Celelalte probleme ridicate s-ar datoră vechiului sistem de micropavilion ce corespundea cerințelor de acum cincizeci de ani. Mărin-du-se numărul populației, capacitatea secției a fost depășită de numărul internaților. O altă cauză a lipsei de spații de spitalizare ar fi și schema rigidă în acest sens, dispusă de Ministerul Sănătății, fapt ce a creat apariția unor improvizații adoptate de Spitalul județean Sibiu pînă la momentul construirii noului centru matern-infantil care va descongestia secțiile dispersate și va determina reorganizarea lor. În ceea ce privește numărul mic de cadre medii situația se datorează pensionărilor din ultima perioadă, precum și repartițiilor reduse de absolvenți de

școli cu profil sanitar, la care se adaugă și slaba pregătire profesională. În soluționarea acestei probleme se preconizează o selecționare pe bază de concurs a noilor cadre angajate.

Referitor la problemele administrative, lămuriri am primit din partea domnului director economic Lucian Fleșeriu care pare mai puțin optimist vizavi de problemele de care răspunde. Sectorul administrativ se confruntă cu o acută lipsă a mijloacelor de transport, cu dificultăți sporite prin neonorarea contractelor de către furnizori cu materialele necesare dotării spitalului, lipsa unor spații corespunzătoare de depozitare. Aceste carențe domnia sa le pune pe seama moștenirii, deloc fericite, a vechiului regim, a interesului minor acordat griji față de om. După opinia directorului economic se păstrează metehne vechi ce nu se pot schimba peste noapte. Ne asigură totuși că va întreprinde măsuri grabnice în vederea redresării deficiențelor din activitatea de care răspunde.

Garantia unui drum eficient o reprezintă și schimbările ce au avut loc, începînd cu luna februarie 1990, în centrul Direcției sanitare a județului Sibiu, ce prin Consiliul de administrație urmează să ia primele măsuri urgente pentru a nu tuțela doar cu numele acest spital județean. **Adrian POPESCU**

„Sub Arini” — S. O. S.!

(urmărire din pag. 1)

an. În primăvară turme de oi, iar acum vite mari și cai distrug și poluează parcul, pascînd inclusiv fostele spații cu trandafiri aflate lângă fîntina arteziană;

• circulația pe aleile parcului a fost concepută pentru pietoni, dar au apărut stoliurile de bicicliști, căruțașii, apoi motoretiștii și, mai nou, mașini silențioase.

În încheiere, doresc ca toți să încercăm să răspundem la cîteva întrebări:

— Cine sînt cei care distrug parcul?

— Cine are în sarcină îngrijirea acestui parc și a celorlalte zone verzi ale municipiului, primind salarii pentru un lucru pe care nu îl fac?

— Care este autoritatea obligată să asigure ordinea și disciplina în acest parc împotriva tuturor ilegalităților și distrugerilor (circulație, huliganism, instalații distruse, pășunat etc.) întrucît acum aici este „zonă liberă de civilizație”?

Acțiune de selecție

Asociația sportivă I.P.A. Sibiu organizează astăzi, 26 iulie, de la ora 10, pe stadionul din str. Sevastopol, o selecție la fotbal pentru copii și juniori născuți după 1 august 1974—1975 și mai tineri. Participanții vor avea echipament de picior.

